

Index Rerum omnium,

Si Tutori testamentario liberatio sit relicta ab eo, quod tutelae iudicio solvere deberet, non tenetur ad usuras, vel interesse pro pecunia, quam utiliter non collocavit, nisi in proprios usus vertat. *ibid.* n. 13

V

Vagabundus.

Vagabundi tenentur observare omnia festa & jejunia loci, in quo existunt. pag. 336. num. 50

Varro.

Varronis locus emendatur. p. 219 n. 17

Vendere, & Venditor.

Venditor rei fructifera, qui illam pretio non percepto tradidit, agit ad usuras ex lege *Curabit*, *C. de action. empr.* non ad interesse lucri cessantis, aut damni emergentis. p. 40. num. 3. & seqq. Quid hodie juxta jus Canonicum. p. 41. n. 16

Venditor potest pacisci de annua quantitate solvenda, donec pretium numeretur, sive dilationem concedat ad solutionem, sive non. p. 43. & seqq. n. 32. & 37

Venditor an exigere valeat usuras pretii si emptor ex re nullos fructus percipiat? p. 44 n. 38

Utrum liceat censum constituere super bonis ementis, ut redditus praeter quandiu non solvatur pretium? *ibid.* n. 39. & seqq.

Venditor locare potest praedium emptori, ut pensionem praestet donec pretium exsolvatur. p. 45. num. 43. Pensio excedere nequit aestimationem fructuum. *ibid.* n. 44

Utrum emptor ad pensionem teneatur, si sterilitas superveniat? *ibid.* n. 45. & seqq.

Venditor, qui habita fide de pretio rem venditam, quam tradidit, pro pignore accepit, num teneatur in sortem fructus computare? pag. 45. n. 47. & seqq.

Quid si non eadem res vendita, sed alia emptoris pignori data sit. *ibid.* n. 49

Venditori debentur usurae ex *l. Curabit*, quamquam ipse non adimpleat quae inter contrahendum promissit. *ibid.* & seqq. n. 51. Ampliatur. p. 46. n. 52

Venditor tradens partem rei venditae, pro rata exigit usuras. *ibid.* num. 53. Quid si emptore pretium offerente, venditor alteram rei partem tradere renuat. *ibid.*

Ut Venditor consequatur usuras ex *l. Curabit*, vera traditio rei debet intervenire. *ibid.* n. 54

Si Venditor rem, & emptor pretium retineant, nulla mora commissa, nec usurae pretii, nec fructus invicem praestari debent. *ibid.* n. 55. An idem sit de jure civili? p. 46. n. 56

Venditione perfecta, ad quem fructus rei ante traditionem spectent. *ibid.* num. 57. & seqq. & p. 48. n. 73

Venditor nullam habet actionem ad pretii usuras ante moram, sed emptorem petentem rei fructus, exceptione repellit. p. 46. & seqq. n. 60. & 62. Limitatur. p. 47. n. 61

Venditor post moram emptoris agit ad interesse, aut retinet fructus. *ibid.* n. 63. Quid jure communi servetur. *ibid.* n. 64

Venditor est dominus fructuum quos percipit ante traditionem, & oblato pretio cum usuris, eos emptori restituit. p. 48. n. 73

Si Venditor, nulla quantitate percepta, partem rei venditae tradiderit, pro nata usuras, seu fru-

ctuum aestimationem percipiet. p. 49. n. 80

Vendere promittens, si pretium, aut partem ejus recipiat ante rei traditionem, pro portione tenebitur ad fructuum aestimationem, aut usuras pretii, ex *l. Curabit*, *ibid.* n. 83. Idem est converso si qui empturus est, pretium, aut partem numeraret. p. 49. n. 86

Vendere res proprias nemo compellitur. p. 116. n. 1. Fallit publica necessitate, vel utilitate exigente. *ibid.* & seqq. n. 2

Vendenti invito ob publicam causam statim est pretium numerandum. p. 117. n. 3

Vendere cogitur ad victum necessaria, qui illa semel exposuit venalia, nisi iusta ratione excusetur. *ibid.* n. 4

A Venditoribus invitis possunt viatores in Hispania propria auctoritate capere victualia, iusto pretio exhibito. p. 117. n. 4. & p. 120. n. 29

Vendere carius exteris, quam incolis, non licet. p. 120. n. 29. Limitatur. p. 121. num. 30. Possunt Judices Ecclesiastici ad id venditores compellere, nisi contraria vigeat consuetudo, quae servatur in praxi. p. 121. n. 31

In Venditione tritici ex agris oppidi percepti praeferi debent cives, & incolae exteris sterilitatis tempore. *ibid.* n. 32. Ampliatur, ut venditum triticum retrahere valeant. *ibid.* n. 33

Vendere quis compellitur Religionis, & pietatis causa. p. 122. n. 42

Utrum aliqua Ecclesia cogi possit locum proprium vendere propter alterius Ecclesiae necessitatem. *ibid.* n. 43

Vendere coactus ob Religionis favorem, an gabelam solvere teneatur? *ibid.*

Vendere quis compellitur ob publicam utilitatem. *ibid.* n. 44

Ad Venditionem domus, vel cujusque aedificii, aut aere dominus per Magistratum compelli potest pro constructione, sive ampliatione necessaria Ecclesiae. p. 123. & seqq. num. 56. & 58

Si constructio, aut ampliatio necessaria non est, licet utilis Principis desideratur auctoritas ad compulsionem. p. 124. n. 57

Quamquam necessitas Ecclesiae non urgeat, potest Magistratus cogere ad vendendum aedificium, si inde dominus leve sustineat incommodum. *ibid.* n. 59

Vendere astringitur dominus mancipia propter saevitiam, aut compulsionem ad delinquendum. p. 124. n. 60

Venditor pactus, ne ex certa causa de evictione teneatur, ex ceteris se obligare tacite censetur. p. 140. n. 15

Venditor comparans in defensionem litis contra emptorem motae, causam in quo statu existere contingit, suscipere debet. p. 143. n. 33

Venter.

Ventri in dubiis favendum est. p. 204. n. 22

Verbum.

Verba in dispositione sunt usurpanda secundum leges, consuetudines, atque statuta. p. 51 n. 4

Ad Verborum interpretationem in primis consuetudo proferentis, deinde regionis communis usus, ultimò verbi proprietatis inspicitur. *ibid.* n. 6

Verba non debent intelligi secundum consuetudinem loquentis specialem in contractibus, & aliis actibus, ubi duorum desideratur consensus. *ibid.* & seqq. n. 7

Verba certius, ac fidelius mentis nostrae testimonium. p. 53. n. 19

Verbum

& Verborum.

Verbum *Videri*, improprietatem indicat. pag. 194. num. 148

Verba dispositionis cui non conveniunt, nec convenit ipsa dispositio. p. 223. n. 5

De Verbo, *Statio*. p. 325. n. 50

Verba accipi debent juxta materiam subjectam. p. 353. n. 44

Verba legis proprie sunt intelligenda. p. 356. n. 61

Verbum *Missæ*, in plurali saepe reperitur. p. 360. num. 17

Verbum *Missæ*, Græcum non est. *ibid.* n. 18

Vespillio.

Vespillio quis dicatur. p. 178. n. 51

Vicarius.

Vicarius generalis Episcopi ordinaria fungitur jurisdictione. p. 157. n. 13

Ex speciali mandato, quo potest Beneficia conferre, non permittitur ei collatio illorum, quorum provisio jure speciali ad Praelatum spectat. p. 158. n. 26

Vicarius foraneus delegatam exercet jurisdictionem. p. 157. n. 13

Vicarius generalis Episcopi non pauca absque speciali mandato agere prohibetur. p. 158. n. 27

Vicarius ex generali mandato potest ad Beneficia praesentatos instituire, ac electos confirmare. *ibid.* n. 28

Vicarius generalis Capituli idem potest, Sede vacante, etsi institutio, aut confirmatio ad Episcopum jure speciali pertineat solum. *ibid.*

Vicarius generalis habens facultatem conferendi Beneficia, poterit illa uti extra propriam dioccesim. p. 159. n. 34

Vicennalia.

Vicennalia Magnus Constantinus celebravit. p. 271. n. 15

De Vicennialibus. p. 272. n. 19

Vidua.

Vidua an lucretur fructus pignoris pro dote accepti? p. 8. n. 56. & seqq.

Utrum possit certam annuam quantitatem stipulari? p. 9. n. 59

Quid si vidua secundò nupsit. *ibid.* n. 60

Vidua licet convenire, ut haeredes mariti annuam illi summam persolvant, dum dotem non restituant, ratione lucri cessantis, damnae emergentis. *ibid.* n. 62

Vidua quando licite capiat alimenta, vel annuam quantitatem ab haerede mariti dotem retinente. *ibid.* n. 63. cum seqq. & p. 10. n. 72. & seqq.

Vidua quando censetur inops, ut alimenta petere possit à mariti haeredibus, & cui incumbat onus probandi divitias, vel pauperiam. p. 9. n. 66. Quibus de causis relevetur haeres à praestatione alimentorum, remissive. *ibid.*

Vidua inops non potest renuere receptionem dotis, ut ita alimenta percipiat. p. 9 n. 66

Viduae pauperi debentur alimenta, jacente hereditate. p. 10. n. 70

Utrum consuetudo, aut statutum sustineatur disponens, quod viduae, dum non restituitur dos, annua solvatur quantitas. *ibid.* & seqq. n. 74

Vicesimatio.

Vicesimatio poena militaris. p. 238. n. 47

Vigilia.

De Vigiliarum usu per vetusto. p. 324. & seqq. n. 58

Vigilia nocturnae hominum ac mulierum in deflectionem abiere. p. 325. n. 60

Vigilias Sanctorum quomodo olim Christiani celebrarent. p. 336. n. 52

Vindicta.

Vindicta manumissio unde dicatur. p. 177. n. 46

Vir.

Vir caput est uxoris ac familiae. p. 192. n. 13

Virgo.

Virginibus dotem constituere, opus pietatis est. p. 102. n. 17

Vita.

Vita privati pro communi salute expendi debet. p. 203. n. 11

Voluntas.

Voluntatis mutatio non praesumitur: quod limitatur. p. 126. n. 10

Voluntas viventis licet somno, ebrietate, aut furrore suspensa, perseverare intelligitur à morte extinguitur. p. 127. n. 19

Urbanus II.

Urbanus II. Pontifex quando & quandiu Ecclesiae clavum tenuerit. p. 228. n. 24

Usufructuarius & Ususfructus.

Usufructuarius si domino proprietatis rem tradat in pignus, fructus computantur in sortem. p. 13. n. 98

Usufructuarius suos fructus facit statim ac eos per se, vel per alium à solo separat. p. 101. n. 9

Inter Usufructuarii haeridem, & dominum proprietatis nunquam datur fructuum divisio. *ibid.*

Ususfructus Ecclesiae, fisco, civitati, vel aliis, qui non pereunt morte, relictus centum annorum, extinguitur lapsu. p. 91. n. 46. Limitatur. *ibid.* num. 47. & seqq.

Ususfructus obitu fructuarii perit. p. 101. n. 10

Ususfructu legato, si ob moram haeredis constitui non possit, ipse ad fructuum aestimationem damnatur. p. 187. n. 108

Usura, & Usurarius.

Usurae verbi (quae & fœnus dicitur) significatio. p. 2. n. 1

Usura, quatenus turpe lucrum significat, definitur. *ibid.* n. 2

Usurarum criminis definitio. p. 3. n. 14 & seqq.

Usura non est, si convenerit, quod mutuarius praestet id, quod aliàs creditori praestare tenebatur. p. 4. n. 17

Usura an sit astringere pacto debitorem ad mutandum creditori, quando indigeret. *ibid.* n. 18

Usura num sit mutare pecuniam, ut mutuarius invicem simul triticum, vel vinum remittet creditori? *ibid.* n. 19

Utrum Usura committatur, si mutuarius obligetur facere quod est creditori utile absque jactura promittentis. p. 4. n. 20

Usura est aliquid exigere ex gratitudine mutui causa. *ibid.* n. 21

Licet ultra sortem à debitore recipere interesse lucri cessantis, aut damni emergentis. *ibid.* n. 22

Licitum an sit mutui gratia amicitiam in pactum deducere? *ibid.* n. 24

Usura, nisi in mutuo, nequit reperiri. p. 4. & seqq. num. 25

Usura non est plus accipere, quam datum est, cum pecunia traditur ad ostentationem. p. 5. num. 26

Haereticum est asserere, quod usuras exigere licet. p. 13. n. 100

Usura jure divino, evangelico, ac Ecclesiastico prohibetur. *ibid.* n. 101. cum seqq. An jure civili? *ibid.* n. 104. Quid de jure regio Partitarum. *ibid.* n. 105

Usuras exigere ab exteris, an Hebraeis permissum in

in

Index Rerum omnium,

in lege vereri? *ibid.* n. 106. cum seqq.
Usuras ab hostibus percipere num liceat? p. 14. num. 109
 Usuras exercere licite nemo potest, etsi Pontificis accedat dispensatio, quæ non tenet. *ibid.* n. 110
 Quid possit consuetudo, aut statutum circa usurarum exercitium. p. 14. n. 111
 Usuræ in ultimis voluntatibus prohibentur. *ibid.* num. 114
 Quas usuras pendere teneantur tutores, qui pecuniam pupillarem utiliter non collocant p. 17. num. 1. & seqq.
 Usuræ pupillares, & omnes, etiam ad piam causam, hodie sunt vitatæ. p. 18. n. 8
 Usuram committit, qui mutuatarium constringit, ut periculum pecuniæ trajectitiæ transferat in illum pro pretio. p. 22. n. 46
 Quavis usuram committeret, qui mutuatarium coëgit, ut ad molendinum ejus triticum deferat, non tenebitur tamen justam molitionis acceptam mercedem restituere. *ibid.* n. 52
 Usura an crimen mixti fori sit, vel solum Ecclesiasticum? p. 28. n. 1. & seqq.
 Vtrum sit mixti fori, quanquam lege nulla Principis laici prohibeatur? *ibid.* n. 2. cum seqq.
 Quid valeat Princeps secularis circa usurarum crimen statuere. p. 29. n. 8
 De Usuris cognoscit iudex laicus, quoties opponuntur per exceptionem contra publici instrumenti executionem. *ibid.* n. 10
 Usuras exercens hodie, quæ jure communi licebant, juxta hoc infamiam incurrit. p. 30. n. 12
 Ad Usuræ delictum probandum non est idoneus testis, qui usuras solvit, si de repetitione, aliove proprio commodo contendat. p. 32. n. 30
 Idem crimen in specie testibus singularibus non probatur. *ibid.* n. 31
 Episcopali constitutione effici nequit, ut per testes probetur singulares. *ibid.* n. 32
 Usurarum delictum de jure regio testibus singularibus omni exceptione majoribus probatur. *ibid.* n. 35
 De Usurarum pravitare, earumque prohibitione apud diversas gentes, remissivè. p. 33. n. 43
 Ad Usurarum restitutionem, quam hæredes omiserint an teneantur legatarii, ac alii, qui ex hæreditate sceneratoris comodum perceperunt. p. 35. n. 62
 Ad Usurarum repetitionem competit indebiti conditio. p. 37. n. 74
 Usuras exercens palliatas in aliis contractibus extra mutuum, usurarius manifestus habebitur: quod declaratur. *ibid.* & seqq. n. 82
 Qui Usurarum crimen perpetrat post testamentum jure factum, intestatus decedet. p. 38. n. 85
 Usurarum divisio in lucrativas, & compensatorias. p. 40. n. 6. & seqq.
 Usuræ compensatoriæ damnatæ non sunt. *ibid.* n. 6
 Usuræ, quæ jure civili præstabantur *ex l. Curabit, C. de action. empt.* hodie non sunt licitæ, & aliter jure Pontificio debentur. *ibid.* n. 8
 Jure Cæsareo non coæquabantur fructibus perceptis, sed juxta pretii quantitatem computabantur. p. 41. n. 10
 Ad Usurarum conjecturam ex pacto retrovenden di cum modicitate pretii, rei æstimatio inspicienda est cum diminutione pretii propter illud pactum. p. 84. n. 41. & seqq.
 Usura in datione in solutum cum pacto retrovenden di latere potest. *ibid.* n. 41
 Usurarius ipso facto infamiam incurrit omni jure, p. 29. & seqq. n. 11. Sententia declaratoria opus est, nisi palam deliquerit. p. 30. n. 13
 Ante sententiã rejicitur à testimonio in judicio. *ib.*
 Usurario hærede instituto sit persona turpi, competit fratri testatoris querela inofficiosi testamenti. *ibid.* n. 14
 Usurarius per poenitentiam an purget infamiam? p. 30. n. 14. & 20
 Usurarius clericus præter infamiam in alias poenas incidit. *ibid.* n. 16
 Nequit Ordinibus insigniri, ad Beneficium eligi, aut præsentari. *ibid.* n. 17
 Usurario contractui clericus interveniens, qualiter coërceatur. p. 30. n. 18
 Cum Usurario clerico an valeat Episcopus dispensare quoad Beneficia? *ibid.* n. 19
 Usurarius clericus ex dispensatione Episcopi potest obtenta beneficia retinere, non alia acquirere. *ibid.* n. 20
 Usurarius manifestus est, qui publicè artem foeneratitiam exercet. p. 31. n. 21
 Usurarius manifestus censetur, qui per alium palam dare foenori pecuniam solet, & qui per alios contractus, præter mutuum, usuras extorquet. *ibid.* n. 22
 Utrum requiratur repetitio actuum foenerandi. *ib.*
 Usurarius manifestus an sit, qui se pecuniam sub usuris credidisse, in judicio fatetur? p. 31. n. 23
 Quid si coram Sacerdote, aut Notario & testibus se foenori pecuniam tradidisse profiteatur. *ibid.* n. 24. & 25
 Usurarius manifestus est, qui de hoc crimine iudicis sententia damnatur. *ibid.* n. 26
 Usurarius manifestus non est de eo crimine convictus ante sententiam. *ibid.* n. 27
 Usurarium manifestum non facit diffamatio, etiam adminiculis roborata. p. 32. n. 28
 Usurarii fraudibus variis crimen celare satagunt. *ibid.* n. 35
 Usurarii, tam clerici, quam laici, quibus afficiantur poenis, remissivè. *ibid.* n. 37
 Quis Usurarius manifestus censetur, ut juris poenas incurrat. p. 23. n. 38. & seqq. Desideratur actuum foenerandi frequentia. *ibid.* n. 41
 Usurarius non manifestus quomodo puniatur jure Canonico. p. 33. n. 42
 Usurarius manifestus Ecclesiastica sepultura, ac testamenti factione activa carebit, nisi usurpata restituat, vel idonea cautio præstetur. *ibid.* n. 44. Et quomodo cavendum. p. 33. n. 45
 Usurarius dominium querit rei, quam pecunia usuraria comparavit, nec fructus ex ipsa perceptos restituere tenetur. p. 33. n. 47
 Non cogitur restituere quod pecunia foeneratitia per negotiationem lucratur. *ibid.* & seqq. n. 48
 Usurarius si rem acceperit in solutum, vel alio titulo pro usuris, dominium non acquirit. p. 34. n. 49
 Quid de rebus, quæ usu consumuntur, ut vinum, vel frumentum, an per confusionem querantur usurario. *ibid.* n. 50
 Usurarius si rem non suam foenoris causa acceptam vendiderit, pretii dominium consequitur. Idem erit si pro pretio rem aliam accipiat in solutum. Et quid si rem per usuram usurpata permutaverit. *ibid.* n. 51
 Usurarius fructus ex re per foenus possessa perceptos, & qui percipi potuerunt, cogitur restituere. p. 34. n. 52
 Quas expensas deducere liceat usurario. *ibid.* n. 53. Si fructus vendiderit usurarius, sit pretii dominus,

& Verborum.

dominus. *ibid.*
 Usurarii bona non subjiciuntur hypothecæ pro usurarum restitutione. *ibid.* n. 54
 Quid de rebus emptis pecunia foenebri. Et quid sit Ecclesia, miles, aut pupillus usuras pependent. p. 34. n. 55
 Si Usurarius legaverit quod per usuras extorsit, an creditor habeat hypothecam. *ibid.*
 Usurarii num liceat in utroque foro propria bona alienare, remissivè. p. 35. n. 57
 Usurarii hæres tenetur intra vires hæreditatis ad usurarum restitutionem, etsi nihil ex illis ad ipsum pervenerit. *ibid.* n. 58
 Si plures existant hæredes, quisque pro sua portione conveniri debet, nisi unus rem per foenus comparatam possideat. *ibid.* n. 59. Quid si ex illis quis non sit solvendo. *ibid.* n. 60. & 61
 Usurarii hæres qui non acta poenitentia obiit, usuras debet restituere. *ibid.* n. 64
 Usurarii furibus similes. p. 36. n. 67
 Usurarii hæres omni jure ad usurarum restitutionem instar hæredis furis conditione furtiva, tenetur. *ibid.* n. 67
 Usurarii hæres, non confecto inventario, num ultra vires hæreditatis pro restitutione usurarum conveniri possit? p. 36. n. 69. & seqq.
 Usurarii non manifesti testamentum subsistit, quanvis post mortem foenus exercuisse probetur. p. 37. n. 75
 Usurarii manifesti omnis ultima voluntas non tenet nisi restituat, vel idoneè caveat. *ibid.* n. 76. & seqq.
 Ut Usurarii manifesti testamentum valeat, omnia restitutione, vel cautione idonea, nullus Princeps laicus constituere potest. *ibid.* n. 78
 Usurarii manifesti testamentum, qui nec restitui nec cavet, si iudex laicus exequi jusserit, censuris per Ecclesiasticum compelli potest ad superfedendum. *ibid.* n. 79
 Usurarius manifestus, nisi restituat, aut caveat, codicillos facere nequit. *ibid.*
 Utrum mortis causa donare valeat. p. 37. n. 80
 Non prohibetur donare inter vivos, neque contrahere. *ibid.* n. 80
 Usurarii Judæi, atque infideles an ligentur sancione capitis *Quanquam*, de *usur. in 6.* p. 37. n. 81
 Usurarius licet respiscat, & a foenore abstineat, testari nequit, omnia restitutione, aut cautione non præstata. p. 38. n. 83
 Ab Usurario testamentum conditum ritè juxta formam *capitis Quanquam*, non subsistit, si postea usuras exercent. *ibid.* n. 84
 Usurarii testamentum convalescit, si postea restituat, aut caveat ipse, non si hæres id faciat. *ibid.* n. 86
 Ut Usurarii testamentum valeat sufficit quod procuratorem constituat ad satisfaciendum, cum ipse non possit morte præventus. *ibid.* n. 87
 Usurarii ultima voluntas non sustineatur favore causæ piæ. *ibid.* n. 88
 Usurarii testamento non subsistente, succedunt venientes ab intestato cum obligatione restituendi. p. 38. n. 89
 Usurarius, qui nondum exegit usuras, tenetur debitoribus liberare. *ibid.* n. 90
 Usurarius an præsumatur contractus solum ex pacto retrovenden di, ac pretii modicitate? p. 82. n. 29. & seqq.
 Usurarius contractus præsumi debet, concurrentibus pacto retrovenden di, modicitate pretii, ac consuetudine foenerandi: aliàs iudicis arbitrio relinquitur. p. 84. n. 37
 Quoad forum internum contractus ex conjecturis non iudicatur usurarius, sed soli veritati attendendum. p. 83. n. 36
 Si res vendita sit infructifera, & inutilis, ad delectationem duntaxat deseruiens an contractus præsumi possit usurarius? p. 84. n. 38 & seqq.
 Ut Usurarium contractum, aut licitum decernat iudex maximè ad personam contrahentis respicere debet. *ibid.* n. 40
 Contractus an sit ex conjecturis usurarius iudicandus, à iudicis pendet arbitrio. p. 89. n. 32
Ufus.
 Ufus loquendi communis attendi debet, etiam contra verborum proprietatem. p. 51. n. 2
 Ufus communis loquendi definitur. *ibid.* n. 3
 Ufus loquendi cujus loci sit servandus, an habitationis disponens, vel ubi disponitur. *ibid.*
 Ufus loquendi probari debet, nisi valde sit notus. *ibid.*
Uxor.
 Uxor pro dote potiori gaudet jure, quam pro bonis superlucratis matrimonio constante. p. 151. num. 24
 Uxor superat agens ad dotem mariti creditores, pro lucris conjugalibus superatur ab illis. *ibid.*
 Uxor repetens dotem agit de damno vitando: exigens bona acquisita extante conjugio de lucro captando. *ibid.* n. 25
 Contrarium videas. p. 153. n. 39
 Uxor de jure regio pro dimidia omnium quæ matrimonio constante acquiruntur, est domina, exceptis nonnullis. p. 152. n. 28
 Uxor secunda nulla actione tenetur ad dotem primæ, ut illam ex propriis bonis superlucratis persolvat. *ibid.*
 Uxori secundæ agente hærede pro dote antecessoris conjugis, reservantur bona quæ extant dotalia in hæreditate communis mariti. *ibid.* n. 29
 Uxor cogitur ex bonis superlucratis solvere creditoribus, qui post matrimonium cum viro contraxerunt: non si antequam nuberet, ille obligaretur. *ibid.* & seqq. n. 30 & 36
 Uxor posterior non tenetur, etsi bona superlucrata capiat, ad dotem prioris, quam maritus ante secundas nuptias consumplerat. *ibid.* n. 31. & 35.
 Quod late disputatur. p. 151. à n. 23. & seqq.
 Uxoris industria, ac parsimonia plurimum præstat ad rei familiaris augmentum, ac conservacionem. p. 152. & seqq. n. 33
 Uxor luca conjugalium cum suo onere percipit, ut solvat mariti creditoribus, qui postea apparuerint. p. 153. n. 36
 Uxores apud Romanos ita fieri solebant, ut in virorum potestatem inciderent per conventionem in manum. p. 192. n. 134
 Uxor, conjugio extante, sequitur sui viri conditionem. *ibid.*
 Z.
Zelotypia.
DE Zelotypia, seu purgatione, quæ injungebatur mulieribus adulteris apud Hebræos. p. 363. n. 14
 Inter Zelotypiam & purgationem vulgarem per aquam discrimen. *ibid.* & seqq.